nakta konu og hafdi hlelit sig laufi og hundsham hjá, hann vildi vekja hana, og bjóda henni ný klæd, en hún krokk upp og hljóp í hundshamnum, ætl og gelti at kyssyni. Nú reit kyssson heim, en á leitinni fann hann rúnakefli sem Hynda hafdi kastat. Par var skrát alskum raunir hennar. Nú vart kyssson hugsjúkr, en mótir hs vildi hann hrosti sig og fori at bitja sér stúlku, en hann sagdi at karl og kerlingotti hund og hana skyldi hann eiga eda deyja ella. Mótir hs hélt hann vari vitlaus. Nú lét kyssson bjóda múg og stórmenni, og par met karli, og heimti af tun Hyndu og gaf tun fim bú í statin og jarlsnafn, en botsmenn struku allir burt pegar peir heyrdu getet um brútarefni kyssonar. Nú var pó Hyndu leidd á brútbekkinn og gelti hún ákaflega. Mótir kyssonar rendi pá gullhring á trýnit á henni og pá sefadist hún. Var nú farit met hana til bets kyssonar, og lét hana vaka. En innan skams brá hún líki sínu, en kyssson brendi hamnum, var hún pá leyst úr ánautum. Sitan fóru pau met Hlatbjörju til Loga kyss og átti hann hana. Pau gröfu oll rotr og muru, og lifa um efpau ern ekki daut.

Af Hyndu Gjótum er ekki til nema brot 8 er. til dæmis:

Peir sáu standa (undir fögru fjalli (bústat létinn) búinn skrautlega) ein kvadst par ekkja (eiga at ráda) sú er höldar (Heldi nefna). Heim baut hún öllu hilmis liti etc. — En rímur eru til útaf kvædinu orktar af Steinunni Finndóttur um 1700. Eptirpeim er hér efnit. Hvert pessi Hyndu-Gjót eru til öll eder ekki veit ej ekki —